พระบรมสารีริกธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว)

พุทธประวัติความเป็นมาของพระบรมสารีริกธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว)

เหตุการณ์ความอัศจรรย์ปาฏิหาริย์ที่เกิดจากพระบรมสารีริกธาตุ
และประมวลภาพอันเป็นที่สุดของพระอรหันตธาตุ

ผู้ที่ได้บูชาและศึกษาหนังสือเล่มนี้ จะเป็นสิริมงคลต่อตัวท่านเองและครอบครัว
นำพาซึ่งความสุข ความโชคดี ความเจริญรุ่งเรือง ร่ำรวยยิ่งๆ ขึ้นไป

พระอรหันตธาตุสาวกยุคปัจจุบัน

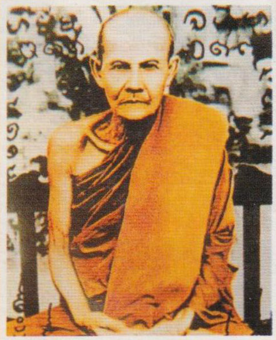
หลวงปู่ทวด

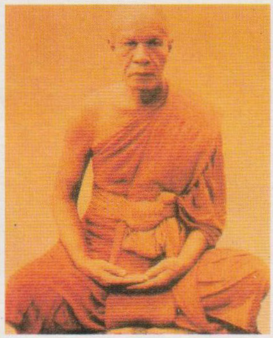
สมเด็จพุฒาจารย์โต

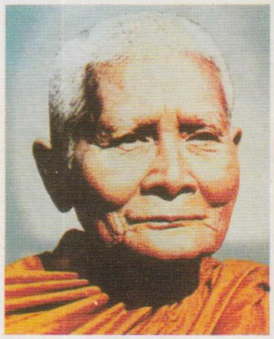
ครูบาเจ้าศรีวิชัย

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

หลวงพ่อสด จันทสโร

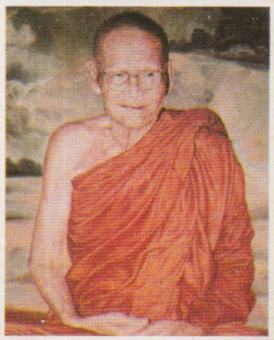
หลวงปู่แหวน สุจิณโณ

หลวงปู่ดูลย์ อตุโล

หลวงปู่ชอบ ฐานสโม

หลวงปู่ขาว อนาลโย

คำนำ

พระบรมสารีริกธาตุนั้นเป็นที่เคารพสักการะบูชาของพุทธศาสนิกชนทุกท่าน โดยที่บุคคลที่มีบุญทางนี้มีพระธาตุเสด็จมาโปรดมากๆ เรียกว่า "พระธาตุเวไนย" ก็มีพระธาตุที่เสด็จมาโดยปาฏิหารย์และทั้งที่ได้มาโดยทางอื่นมากมายอย่างไม่น่าเชื่อ ส่วนบุคคลอื่นๆ ก็ได้บ้างนิดหน่อย แต่ก็เป็นปรากฎการณ์อันไม่เคยมีมาก่อน เพราะแต่ไหนแต่ไรมาพระธาตุเป็นของหายากยิ่ง กษัตริย์ในอดีตแม้ได้พระบรมสารีริกธาตุมานิดหน่อยก็ทรงพระปราโมทย์อย่างยิ่ง เช่น พระธาตุดอยสุเทพและพระธาตุวัดสวนดอกนั้น พระเจ้าถือนามมหาราชกษัตริย์เมืองเชียงใหม่ ทรงได้พระบรมสารีริกธาตุเท่าเมล็ดถั่วแตกมาเพียงองค์เดียวได้แบ่งภาคออกเป็นสองส่วนต่อหน้าพระองค์จึงได้ทรงนำไปสร้างพระเจดีย์ทั้งสองแห่งนั้น

มาบัดนี้พุทธศาสนิกชนในเมืองไทยได้มีโอกาสได้กราบไหว้สักการะพระบรมสารีริกธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว) อย่างใกล้ชิด นับเป็นศุภนิมิตอันดีต่อชาวไทยทุกคน

สารบัญ

ตอนที่ ๑ พระบรมสารีริกธาตุ ประวัติและความเป็นมา

ตอนที่ ๒ พระบรมสารีริกธาตุกับประเทศต่างๆ

ตอนที่ ๑

พระบรมสารีริกธาตุ ประวัติและความเป็นมา

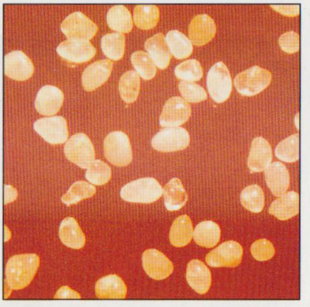
๑. รูปพระบรมสารีริกธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. ความหมายของพระบรมสารีริกธาตุ
๓. ลักษณะพระบรมสารีริกธาตุและพระอรหันตธาตุ
๔. พระบรมสารีริกธาตุและสถูปของพระพุทธเจ้า ๒๕ พระองค์
๕. พระบรมสารีริกธาตุของพระโคดมพุทธเจ้า
๖. ถูปารหบุคคล ๔ ประเภท
๗. เจดีย์ ๔ ประเภท
๘. เหตุการณ์ตอนถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระ
๙. เหตุการณ์ตอนแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ
๑๐. เหตุการณ์ตอนแบ่งพระบรมสารีริกธาตุเป็น ๘ ส่วน
๑๑. พระบรมสารีริกธาตุที่เหลือไปประดิษฐานในที่ต่างๆ
๑๒. รูปพระบรมสารีริกธาตุและพระอรหันตธาตุต่างๆ

■■ รูปพระบรมสารีริกธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระบรมสารีริกธาตุ พรรณสีทองอุไร, สีขาว, ขาวสังข์

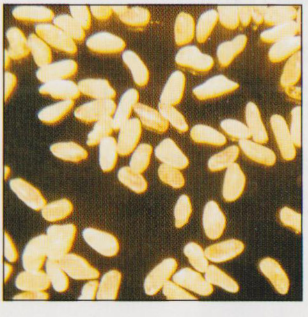
พระบรมสารีริกธาตุ สัณฐานดังเมล็ดถั่วแตก สีแก้วผลึก หรือมุกดา

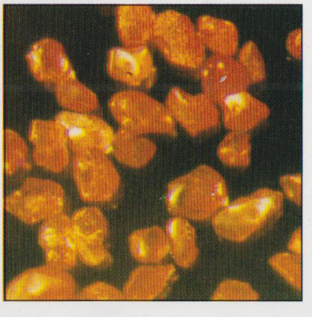
พระบรมสารีริกธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว)

พระบรมสารีริกธาตุ สัณฐานดั่งข้าวสารหัก

พระบรมสารีริกธาตุ พรรณสีทับทิม , สีชมพู

■■ ความหมายของพระบรมสารีริกธาตุ

พระบรมสารีริกธาตุ หมายถึง พระอัฐิธาตุของพระพุทธเจ้า อันเป็นส่วนที่เหลือจากการถวายพระเพลิงพระบรมศพหรือพระพุทธสรีระ เรียกว่า "พระบรมธาตุ" บ้าง "พระมหาธาตุ" บ้าง "พระศรีมหาธาตุ" บ้าง "พระธาตุ" บ้าง โดยรวมแล้วก็หมายถึงพระอัฐิธาตุ หรือ เรียกในภาษาสามัญว่า "กระดูก" ของพระพุทธเจ้านั่นเอง

พระบรมสารีริกธาตุและสัณฐานต่างๆ

พระอรหันตธาตุ

■■ ลักษณะพระบรมสารีริกธาตุและพระอรหันตธาตุ

๑. พระบรมสารีริกธาตุก็ดี พระอรหันตธาตุก็ดี ย่อมมีลักษณะแตกต่างจากอัฐิ หรือกระดูกของปุถุชนคนธรรมดา

ก. มีลักษณะกลม เสี้ยว ยาวรี เป็นเหลี่ยมหรือแม้จะมีลักษณะคล้ายกระดูกคนก็จริง แต่มีรูปพรรณสัณฐานเป็นมันเลื่อมเสีย ส่วนมากมีสีต่างๆ นับแต่สีทอง สีขาว สีงาช้าง สีแดงเรื่อๆ ระหว่างเหลืองปนแดง สีหวายตะคร้า เป็นต้น

ข. มีลักษณะถ้าจะมองดูเพียงผิวเผินคล้ายก้อนหิน กรวด หรือไข่มุกขนาดเล็ก แต่ถ้าจะพิจารณาโดยละเอียดแล้ว มิใช่หิน กรวด หรือไข่มุก เหตุด้วยมีน้ำหนักเบากว่ามากและมีความดูคล้ายแม่เหล็กแต่ไม่แรงขนาดแม่เหล็ก กล่าวคือดูดสิ่งของไม่ได้เหมือนแม่เหล็กแต่มัก

จะรวมตัวเข้าหากัน โดยเหตุนี้พระบรมธาตุขนาดเล็กบางองค์ที่ลอยน้ำได้ถ้าลอยหลาย ๆ องค์มักจะรวมตัวติดกันเป็นกลุ่ม เป็นแพ อาศัยเหตุนี้เอง ท่านเกจิอาจารย์จึงกล่าวว่า ผู้ใดมีพระธาตุ ถ้าหมั่นบูชาและสักการะตามวิธีอันควรแล้วมักจะเป็นเหตุให้พระธาตุองค์อื่นๆ เสด็จมารวมอยู่ด้วย

ค. พระบรมสารีริกธาตุก็ดี พระอรหันตธาตุก็ดีถ้าเป็นขนาดเล็ก เช่นขนาดเมล็ดข้าวสารหัก เมล็ดพันธุ์ผักกาด หรือเมล็ดงา ถ้าเป็นสิ่งแท้แล้ว ท่านเสด็จประทับลอยเหนือน้ำได้โดยความอัศจรรย์ อันลักษณะที่ลอยนั้นถ้าสังเกตให้ดีจะเห็นได้โดยแน่ชัดว่า ไม่ใช่ลอยอย่างท่อนไม้ ลอยน้ำอย่างทำนองลอยครึ่งจมครึ่ง แต่พระบรมธาตุหรือพระธาตุจะประทับลงบนน้ำทำให้เห็นเป็นแอ่งหรือเป็นรอยบุ๋มลงไป ถ้าเป็นพระบรมธาตุจะมีรัศมีของน้ำหรือประกายของน้ำปรากฏเป็นแฉกๆ พระบรมธาตุบางองค์อาจจมลงในน้ำก็ได้ เมื่อได้ลอยมาแล้ว และถ้าเราช้อนขึ้นวางบนผิวน้ำใหม่ก็อาจลอยได้อีก ทั้งนี้เป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่งยวด ซึ่งยากที่นักวิทยาศาสตร์จะพิสูจน์เหตุผลได้ว่าเป็นเพราะอะไร

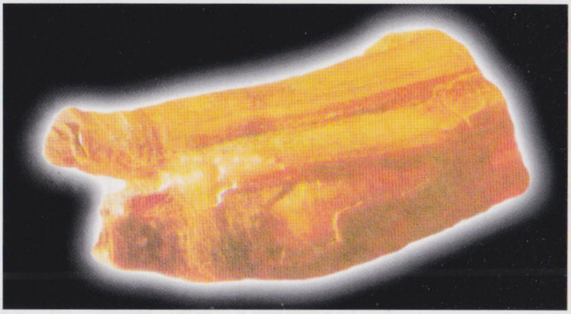
ง. พระบรมธาตุหรือพระอรหันตธาตุขนาดใหญ่กว่าสัณฐานที่กล่าวไว้ในข้อ ค มักไม่ลอยน้ำ อย่างไรก็ดีเป็นที่เชื่อถือกันในบรรดาท่านผู้รู้ทั้งหลายว่าพระบรมสารีริกธาตุองค์ใหญ่ขนาดนี้มีพุทธาภินิหารในทางปรากฏเป็นรัศมีต่างๆ ในเวลาค่ำคืน บางเวลาเป็นปาฏิหารย์และเป็นมหาสิริมงคลแก่บรรดาผู้ที่ได้พบเห็นเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งได้ปรากฏใน

ประวัติศาสตร์แล้วว่าพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เคยทอดพระเนตรเห็นพระบรมสารีริกธาตุแสดงปาฏิหารย์โดยปรากฏเป็นรัศมีต่างๆ โดยรอบองค์พระปฐมเจดีย์เป็นสีต่างๆ

๒. ท่านผู้รู้ทั้งหลายมีความเชื่อว่า ผู้ใดมีพระธาตุอยู่ในครอบครองแต่ไม่ประดิษฐานในที่อันควรและไม่หมั่นเคารพบูชาพระธาตุจะเสด็จไปที่อื่น แต่ถ้าประดิษฐานไว้ในที่อันควรและหมั่นเคารพบูชาปฏิบัติบูชาอยู่อย่างสม่ำเสมอจะปรากฏความมหัศจรรย์ คือพระบรมธาตุมักเสด็จมาจากที่อื่น มาประทับร่วมเพิ่มขึ้นได้

๓. เป็นที่เชื่อกันในหมู่ผู้รู้ทั้งหลายว่า พระธาตุเสด็จประทับอยู่ ณ ที่ใด สถานที่นั้นหรือบุคคลผู้ครอบครองนั้นมักจะประสบแต่ศิริสวัสดิ์พิพัฒนมงคลทั้งสิ้น

■■ พระบรมสารีริกธาตุ และพระสถูปของพระพุทธเจ้า ๒๕ พระองค์

ประเพณีการสร้างสถูปเจดีย์สำหรับเป็นที่ประดิษฐ์ฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าได้มีมาตั้งแต่สมัยพระทีปังกรพุทธเจ้าจนถึงพระโคดมพุทธเจ้าในคัมภีร์ขุททกนิกายพุทธองค์พระไตรปิฎกเล่มที่ ๓๓ กล่าวถึงพระสถูปของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ดังนี้

๑. พระทีปังกรพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๓๕ โยชน์ ณ นันทาราม

๒. พระโกณฑัญญพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๓ โยชน์ ณ นันทาราม

๓. พระมงคลพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๓๐ โยชน์ ณ พระราชอุทยานเวสสระ

๔. พระสุมนพระพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๔ โยชน์ ณ อังคาราม

๕. พระเรวตพุทธเจ้า

พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

๖. พระโสภิตพระพุทธเจ้า

พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

๗. พระอโนมทัสสีพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๒๕ โยชน์ ณ ธรรมาราม

๘. พระปทุมพระพุทธเจ้า

พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

๙. พระนารทพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๔ โยชน์

๑๐. พระปทุมุตตรพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๑๒ โยชน์ ณ นันทาราม

๑๑. พระสุเมธพุทธเจ้า

พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

๑๒. พระสุชาตพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๓ คาวุต ณ เสลาราม

๑๓. พระปิยทัสสีพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๓ โยชน์ ณ อัสสีตถาราม

๑๔. พระอัตถทัสสีพุทธเจ้า

พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

๑๕. พระธัมมทัสสีพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๓ โยชน์ ณ เกสาราม

๑๖. พระสิทธัตถพุทธเจ้า

พระสถูปสูง 4 โยชน์ ณ อโนมาราม

๑๗. พระติสสพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๓ โยชน์ ณ นันทาราม

๑๘. พระปุสสพุทธเจ้า

พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

๑๙. พระวิปัสสีพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๗ โยชน์ ณ สมิตตาราม

๒๐. พระสิกขีพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๓ โยชน์ ณ อัสสาราม

๒๑. พระเวสสภูพุทธเจ้า

พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

๒๒. พระกกุสันธพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๑ คาวุต ณ เขมาราม

๒๓. พระโกนาคมนพุทธเจ้า

พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

๒๔. พระกัสสปพุทธเจ้า

พระสถูปสูง ๑ โยชน์ ณ เสตัพยาราม

๒๕. พระโคดมพุทธเจ้า

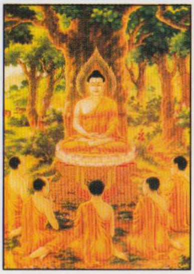
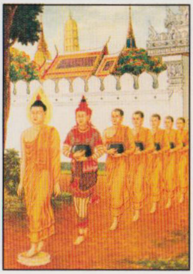
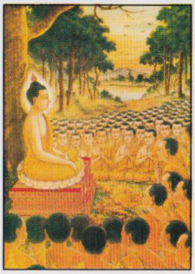
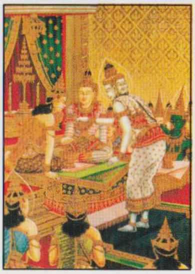
พระอัฐิกระจัดกระจายไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

■■ พระบรมสารีริกธาตุของพระโคดมพุทธเจ้า

เมื่อพระโคดมพระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน กษัตริย์แคว้นต่างๆ ได้ส่งฑูตมาขอพระบรมสารีริกธาตุของพระองค์ไปสร้างสถูปบรรจุไว้ในเมืองของตน เพื่อให้เป็นที่สักการะบูชาของพุทธศาสนิกชนสืบต่อไปด้วยเหตุนี้จึงทำให้พระบรมสารีริกธาตุกระจัดกระจายไปยังที่ต่างๆ อย่างแพร่หลายและได้เกิดประเพณีสร้างพระสถูปเป็นที่ประดิษฐานของพระบรมสารีริกธาตุเพื่อสักการบูชา

■■ ถูปารหบุคคล ๔ ประเภท

ถูปารหบุคคล หมายถึง บุคคลผู้ควรแก่สถูปหรือบุคคลที่ควรนำกระดูกบรรจุสถูปไว้บูชามี ๔ ประเภท คือ

๑. พระพุทธเจ้า

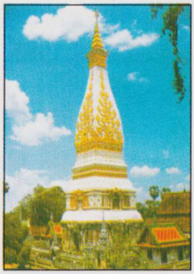
๒. พระปัจเจกพระพุทธเจ้า

๓. พระอรหันตสาวก

๔. พระเจ้าจักรพรรดิ

พระพุทธองค์ได้ตรัสถึงอานิสสงส์ของการทำจิตให้เลื่อมใสในสถูปของถูปารหบุคคลว่า "ชนเหล่าใด ย่อมยังจิตให้เลื่อมใสว่านี้เป็นสถูปของพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ชนเหล่านั้น ยังจิตให้เลื่อมใสในพระสถูปนั้นแล้ว เบื้องหน้า แต่ตายเพราะกายแตก ย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ อานนท์ เพราะอาศัยอำนาจประโยชน์นี้แล พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงเป็นถูปารหบุคคล"

■■ เจดีย์ ๔ ประเภท

เจดีย์ หมายถึง สถานที่หรือวัตถุที่ควรเคารพบูชาในพระพุทธศาสนา มี ๔ ประเภท คือ

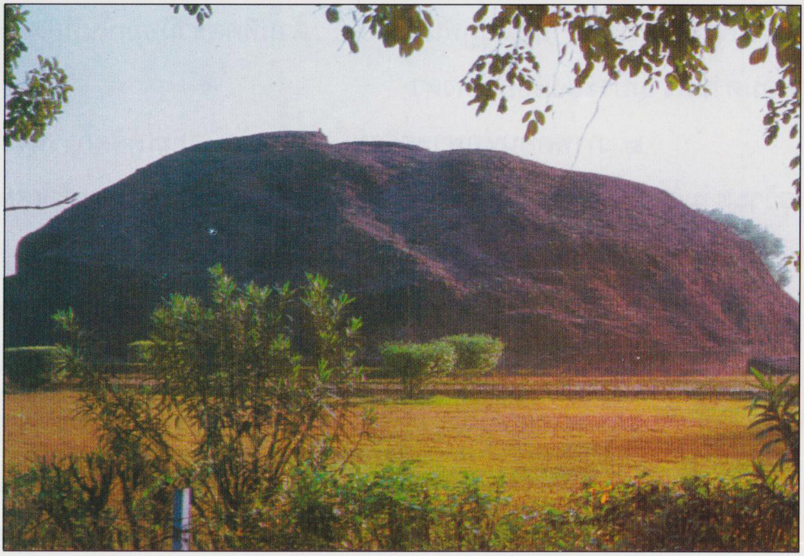
๑. ธาตุเจดีย์ ได้แก่ เจดีย์ที่สร้างขึ้นสำหรับประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า

๒. บริโภคเจดีย์ ได้แก่ เจดีย์หรือสถานที่ที่พระพุทธเจ้าทรงเคยใช้สอย คือสถานที่ประสูติ ตรัสรู้ แสดงปฐมเทศนาและปรินิพพาน

๓. ธรรมเจดีย์ ได้แก่ เจดีย์บรรจุพระธรรม เช่น พระไตรปิฎกคัมภีร์ใบลานและหนังสือธรรมะทั่วไป

๔. อุเทสิกเจดีย์ ได้แก่ สัญลักษณ์อันเป็นตัวแทนพระพุทธเจ้า เช่น พระพุทธรูปธรรมจักร และรอยพระพุทธบาทเป็นต้น

■■ เหตุการณ์ตอนถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระ

ในตอนถวายพระเพลิงพุทธสรีระ มีภาพเหตุการณ์สำคัญๆ ดังนี้

๑. ภาพตอนเคลื่อนย้ายพระสรีระ : เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพาน ณ ควงต้นสาละทั้งคู่พวกเจ้ามัลละได้เตรียมของหอม ระเบียบ ดอกไม้ เละเครื่องดนตรี เป็นต้น ไปสักการะบูชาพระพุทธสรีระเป็นเวลาถึง ๗ วัน ในวันที่ ๗ ประสงค์จะเคลื่อนย้ายพระสรีระไปยังที่ถวายพระเพลิงทางทิศใต้ของพระนคร แต่ไม่อาจยก

ขึ้นได้ เพราะพวกเทวดาต้องการเคลื่อนย้ายพระสรีระไปทางประตูด้านทิศเหนือ โดยตัดผ่านใจกลางเมือง ไปออกประตูด้านทิศตะวันออก แล้วถวายพระเพลิง ณ มกุฏพันธนเจดีย์ ด้านทิศตะวันออกในที่สุดจึงยอมตามความประสงค์ของเทวดา

๒. ภาพตอนห่อพระสรีระ : พวกเจ้ามัลละได้จัดการพระสรีระตามแบบพระบรมศพของพระเจ้าจักรพรรดิตามที่พระพุทธเจ้าเคยตรัสไว้กับพระอานนท์ โดยใช้ผ้าและสำลีห่อพระสรีระ สลับกันไปมาถึง ๑,๐๐๐ ชั้น แล้วอัญเชิญพระสรีระลงในรางเหล็กเต็มด้วยน้ำมัน แล้วใช้รางเหล็กอีกอันหนึ่งครอบ จากนั้นอัญเชิญพระสรีระขึ้นสู่จิตกาธานที่ที่ทำด้วยไม้หอมล้วน

๓. ภาพตอนถวายพระเพลิงพระสรีระ : หลังจากอัญเชิญพระสรีระขึ้นสู่จิตกาธานแล้วประมุขเจ้ามัลละ ๔ องค์ จึงทำการจุดไฟที่จิตกาธานแต่ไม่อาจจุดให้ติดได้เพราะเทวดาไม่ประสงค์จะให้ติด เนื่องจากเทวดาต้องการให้พระมหากัสสปะพร้อมด้วยภิกษุ ๕๐๐ รูป ที่กำลังเดินทางมาจากกรุงปาวา ได้ถวายอภิวาทพระยุคลบาทของพระพุทธเจ้าก่อน เมื่อพระมหากัสสปะและภิกษุ ๕๐๐ รูป ถวายอภิวาท แล้วจิตกาธานจึงได้ติดไฟลุกโพลงขึ้นเอง

■■ เหตุการณ์ตอนแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ

เหตุการณ์ตอนแบ่งพระบรมสารีริกธาตุมีดังนี้

๑. ปัญหาในการแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ : เมื่อกษัตริย์แคว้นต่างๆ ได้ทราบว่าพระผู้มีพระภาคเจ้าปรินิพพานในกรุงกุสินารา จึงได้ส่งฑูตไปขอแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ เพื่อนำมาสร้างสถูปบรรจุและทำการฉลอง แต่ ถูกปฏิเสธจากพวกเจ้ามัลละ เหตุการณ์นี้ทำให้เกิดความตรึงเครียดจนเกือบจะเกิดสงคราม

๒. โทณพราหมณ์เข้าไกล่เกลี่ย : เมื่อโทณพราหมณ์ได้ทราบความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จึงได้เข้ามาไกล่เกลี่ยโดยเสนอให้แบ่งพระบรมสารีริกธาตุ เป็น ๘ ส่วนเท่าๆ กัน เหตุการณ์ตรึงเครียดจึงได้ยุติลง

๓. ทำการแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ : หลังจากไกล่เกลี่ยปัญหาได้แล้วโทณพราหมณ์จึงทำการแบ่งพระบรมสารีริกธาตุออกเป็น ๘ ส่วน รวมเป็น ๑๖ ทะนาน แบ่งให้คนละ ๒ ทะนาน ส่วนตนเองได้กล่าวขอทะนานสำหรับตวง ไปสร้างเป็นตุมพสถูปและทำการฉลอง สำหรับเจ้าโมริยะส่งฑูตมาขอไม่ทัน จึงได้แต่พระอังคารไปทำสถูปบรรจุและทำการฉลอง

■■ เหตุการณ์ตอนแบ่งพระบรมสารีริกธาตุเป็น ๘ ส่วน

กษัตริย์เมืองต่างๆ ที่ส่งทูตมาขอแบ่งพระบรมสารีริกธาตุไปสร้างพระสถูปบรรจุและทำการฉลอง มีดังนี้

๑. พระเจ้าอชาตศัตรูแห่งแคว้นมคธนำไปสร้างสถูปบรรจุไว้ ณ กรุงราชคฤห์

๒. กษัตริย์ลิจฉวีแห่งแคว้นวัชชี นำไปสร้างสถูปบรรจุไว้ ณ กรุงเวสาลี

๓. กษัตริย์ศากยะแห่งแคว้นศากยะนำไปสร้างสถูปบรรจุไว้ ณ กรุงกบิลพัสดุ์

๔. กษัตริย์ถลีแห่งอัลลกัปปะนำไปสร้างสถูปบรรจุไว้ ณ เมืองอัลลกัปปะ

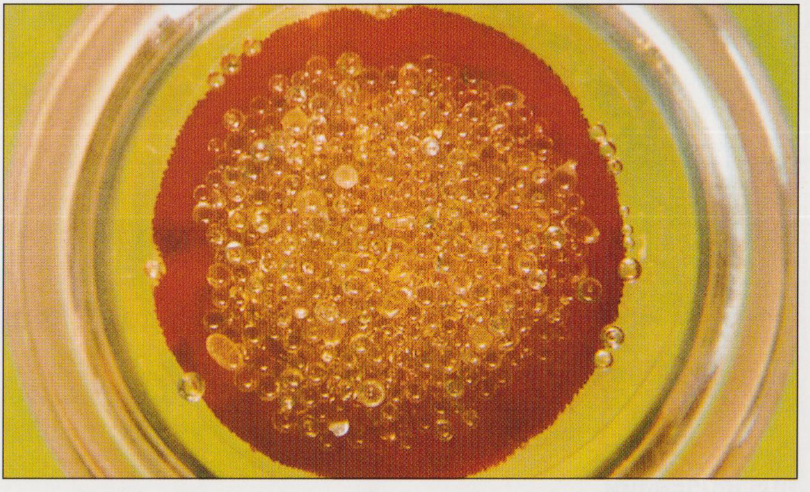
๕. กษัตริย์โกลิยะแห่งรามคามนำไปสร้างสถูปบรรจุไว้ ณ เมืองรามคาม

๖. กษัตริย์มัลละแห่งแคว้นมัลละฝ่ายเหนือนำไปสร้างสถูปบรรจุไว้ ณ เมืองกุสินารา

๗. กษัตริย์มัลละแห่งแคว้นมัลละฝ่ายใต้นำไปสร้างสถูปบรรจุไว้ ณ เมืองปาวา

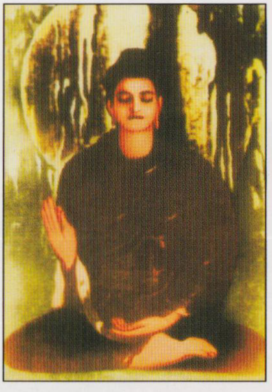
๘. กษัตริย์แคว้นเวฏฐทีปะนำไปสร้างสถูปบรรจุไว้ ณ เมืองเวฏฐทีปะ

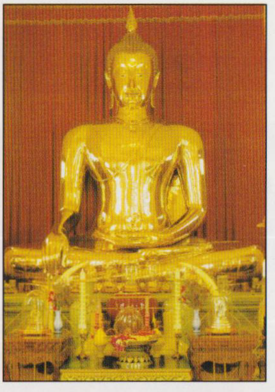
สำหรับกษัตริย์โมริยะแห่งเมืองปิปผลิวันส่งฑูตมาขอส่วนแบ่งทีหลังจึงได้แต่พระอังคาร (เถ้า) ไป ส่วนโทณพราหมณ์ผู้เป็นประธานในการแบ่งได้ขอทะนานสำหรับตวงพระบรมสารีริกธาตุ ไปสร้างสถูปบรรจุไว้

■■ พระบรมสารีริกธาตุที่เหลือไปประดิษฐานในที่ต่างๆ

พระบรมสารีริกธาตุที่เหลือจากการแบ่งเป็นส่วน ๘ ส่วน ได้นำไปประดิษฐานยังเมืองต่างๆ ดังนี้

๑. พระอุณหิศ (กระดูกหน้าผาก) ประดิษฐานอยู่ ณ เมืองอนุราธปุระสิงหฬ

๒. พระรากขวัญเบื้องขวา (กระดูกไหปลาร้าขวา) ประดิษฐาน ณ เมืองอนุราธปุระสิงหฬ

๓. พระรากขวัญเบื้องซ้าย (กระดูกไหปลาร้าซ้าย) ณ พรหมโลก

๔. พระทาฐธาตุขวาเบื้องบน (พระเขี้ยวแก้วขวาบน)

ณ ดาวดึงษ์เทวโลก

๕. พระทาฐธาตุซ้ายเบื้องบน (พระเขี้ยวแก้วซ้ายบน)

ณ เมืองคันธารรัฐ

๖. พระทาฐธาตุขวาเบื้องล่าง (พระเขี้ยวแก้วขวาล่าง)

ณ ลังกา

๗. พระทาฐธาตุซ้ายเบื้องล่าง (พระเขี้ยวแก้วซ้ายล่าง)

ณ นาคพิภพ

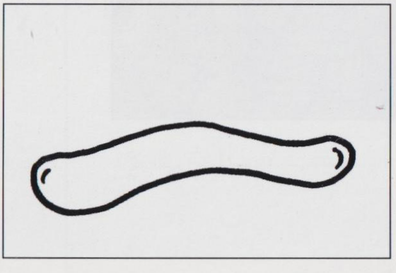
■■ รูปพระบรมสารีริกธาตุและพระอรหันตธาตุต่างๆ

ตามตำนานพระพุทธสรีระธาตุองค์ใหญ่ทั้ง ๗ ซึ่งพระเตโชธาตุมิได้สังหารให้ทำลาย คงเหลืออยู่ดังนี้:-

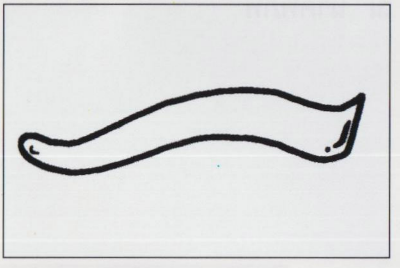
๑. พระอุณหิศ (กระดูกหน้าผาก)
ประดิษฐานอยู่
ณ เมืองอนุราชสิงหฬ

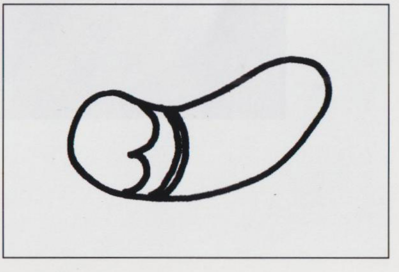
๒. พระรากขวัญเบื้องขวา
(กระดูกไหปลาร้าขวา)
ประดิษฐานอยู่
ณ เมืองอนุราชสิงหฬ

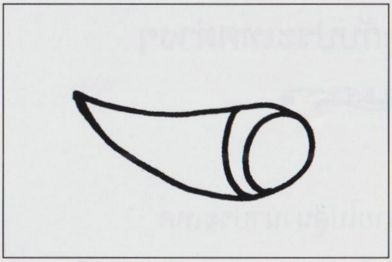
๓. พระรากขวัญเบื้องซ้าย
(กระดูกไหปลาร้าซ้าย)
ประดิษฐานอยู่ ณ พรหมโลก

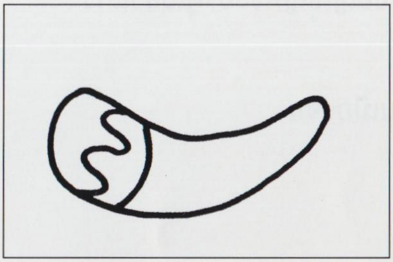
๔. พระทาฒธาตุขวาเบื้องบน
(พระเขี้ยวแก้วขวาบน)
ประดิษฐานอยู่ ณ ดาวดึงษ์เทวโลก

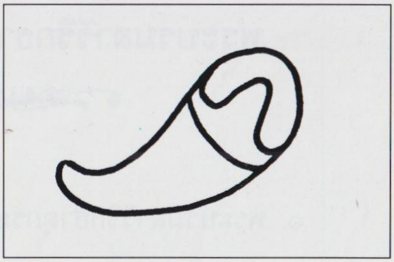
๕. พระทาฒธาตุซ้ายเบื้องบน
(พระเขี้ยวแก้วซ้ายบน)
ประดิษฐานอยู่ ณ เมืองคันธารรัฐ

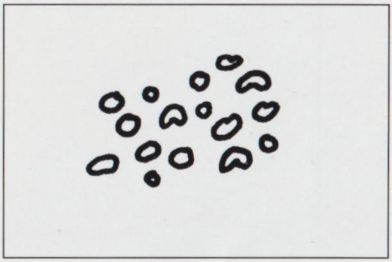
๖. พระทาฒธาตุขวาเบื้องล่าง
(พระเขี้ยวแก้วขวาล่าง)
ประดิษฐานอยู่ ณ ลังกาสิงหพ

๗. พระทาฒธาตุซ้ายเบื้องล่าง
(พระเขี้ยวแก้วซ้ายล่าง)
ประดิษฐานอยู่ ณ นาคภิภพ

พระบรมสารีริกธาตุ มีสัณฐานดังเมล็ดถั่วแตกอย่างหนึ่ง ข้าวสารหักอย่างหนึ่ง เม็ดพันธุ์ผักกาดอย่างหนึ่ง มีพรรณดังสีทองอุไร สีแก้วผลึกหรือแก้วมุกดา สีชมพู สีแดง สีทับทิมอย่างหนึ่ง สีดอกพิกุลอย่างทางอุไรนั้น บางทีมีรูทะลุตลอด เส้นผมลอดได้

ตอนที่ ๒
พระบรมสารีริกธาตุกับประเทศต่างๆ

๑. พระบรมสารีริกธาตุกระจายไปสู่นานาประเทศ

๒. การสร้างสถูป ๘๔,๐๐๐ ตำบล
ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช

๓. เส้นทางการประกาศพระพุทธศาสนาจากอินเดีย
สู่เมืองจีน

๔. เส้นทางสายไหม : เส้นทางอัญเชิญพระธาตุเขี้ยวแก้ว
จากอินเดียสู่เมืองจีน

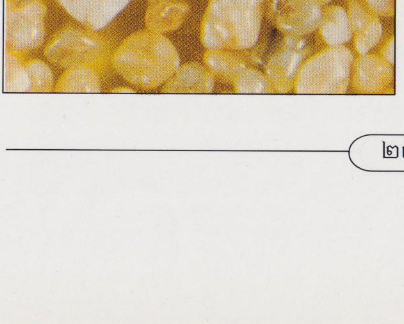
๕. ประเพณีการสร้างเจดีย์ในเมืองจีน

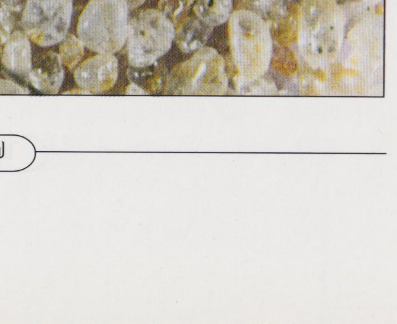
■■ พระบรมสารีริกธาตุกระจายไปสู่นานาประเทศ

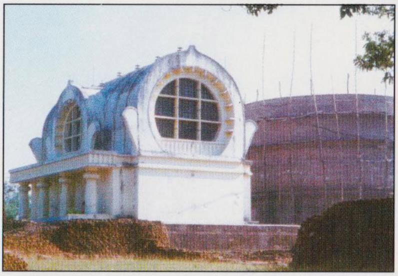

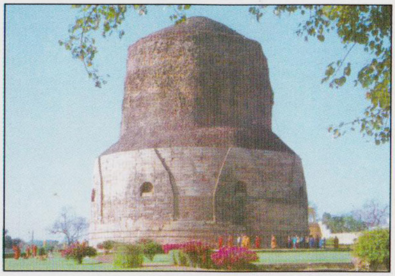
หลังจากที่มีการแบ่งพระบรมสารีริกธาตุให้แก่เมืองต่างๆ แล้ว พระมหากัสสปเถระเล็งเห็นว่าในอนาคตพระธาตุจะมีอันตราย จึงได้เสนอแนวคิดให้มีการรวบรวมพระธาตุมาเก็บไว้ในที่ปลอดภัย พระเจ้าอชาตศัตรูทรงเห็นด้วย ดังนั้นจึงได้มีการรวบรวมพระธาตุทั้ง ๗ ส่วนมาไว้ในที่กรุงราชคฤห์ ยกเว้นพระธาตุที่รามคามพวกนาครักษาไว้เป็นอย่างดีจึงไม่ได้นำมารวมไว้ โดยพระเถระเล็งเห็นว่า ต่อไปพระธาตุที่รามคามนี้จะถูกอัญเชิญไปประดิษฐานที่มหาวิหารในลังกา

เมื่อได้พระธาตุมาแล้ว พระเจ้าอชาตศัตรูทรงรับสั่งให้ขุดแผ่นดินลึก ๘๐ ศอก ปูลาดพื้นหลุมด้วยแผ่นโลหะ ให้สร้างเรือนทองแดงขึ้นในที่นั่น ให้สร้างกล่องและสถูปด้วยไม้จันทน์เหลือง สำหรับบรรจุพระธาตุหลายร้อย จนกระทั่งพระสถูปนั้นมีขนาดเท่าพระเจดีย์ในถูปาราม

■■ การสร้างสถูป ๘๔,๐๐๐ ตำบลในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช

พระเจ้าอโศกมหาราชทรงรับสั่งให้สร้างมหาวิหารชื่อว่า อโศการามและทรงรับสั่ง ให้สร้างพระวิหารทั่วชมพูทวีปอีก ๘๔,๐๐๐ ตำบล พระวิหารเหล่านั้นประดับด้วยสถูป ๘๔,๐๐๐ องค์ ประจำอยู่ในพระนคร ๘๔,๐๐๐ แห่ง การสร้างพระวิหารและสถูปครั้งนี้ ทรงดำเนินการโดยความชอบธรรม มิได้ทรงบังคับด้วยพระราชอาชญาแต่อย่างใด

พระองค์ทรงสร้างเพื่อถวายเป็นธรรมบูชาตามจำนวนคำสอนของพระพุทธเจ้าที่มี ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ ทรงสละพระราชทรัพย์ในการก่อสร้างจำนวน ๙๖ โกฏิ

หลังจากสร้างพระวิหารและพระสถูปเสร็จแล้วได้มีการเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่สมพระเกียรติ มีการเตรียมงานประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้า ๗ วัน จัดให้มีการฉลองพร้อมกันทั่วทั้งภายในและภายนอกพระนคร ประชาชนผู้ร่วมฉลองทั้งหมดต้องสมาทานศีล ๘

เส้นทางการประกาศพระพุทธศาสนาจากอินเดียสู่เมืองจีน

เส้นทางการสืบสานพระพุทธศาสนาจากอินเดียสู่เมืองจีน มี ๔ สายหลัก ดังนี้

๑. เส้นทางทิศเหนือสุดของอินเดียผ่านบาเมือน (อาฟกานิสถาน) บัลข์ กัษคาร์ เส้นทางจากกัษคาร์ แยกเป็น ๒ สาย คือ เหนือกับใต้ สายเหนือผ่านแคว้นกุฉะ การษาร์ เตอร์ฟาน ไปรวมศูนย์ที่ถ้ำตุนฮวง สายใต้ผ่านรัฐโขตัน เลยขึ้นไปเตอร์ฟานแล้วไปรวมศูนย์ที่ถ้ำตุนฮวง

๒. เส้นทางเดินเท้าผ่านเนปาล ทิเบต

๓. เส้นทางเดินเท้าผ่านรัฐอัสสัม พม่า ตอนบนเข้ายูนาน

๔. เส้นทางเรือ ลงเรือที่ท่าตามรลิปติหรือบางทีก็ลงเรือที่ท่านาคปัฏฏนะ ผ่านเกาะชวา เคดะ นครศรีธรรมราช แล้วขึ้นเรือที่ท่าเรือเมืองกวางตุ้ง

■■ เส้นทางสายไหม : เส้นทางอัญเชิญพระธาตุเขี้ยวแก้วจากอินเดียสู่เมืองจีน

เส้นทางสายไหมจากอินเดียสู่เมืองจีนทอดผ่านจุดต่างๆ มีชื่อเรียกตามที่ปรากฏในแผนที่คือ

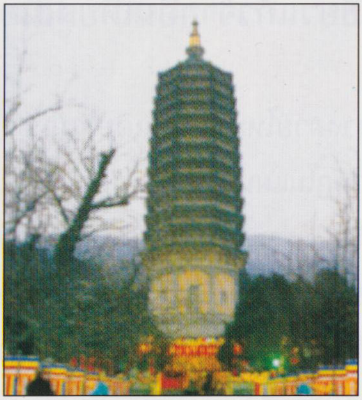
สายที่ ๑ ผ่านเฮรัต มารี บุขาระ สมารกันด์ ตัชเดนท์ อุรมังดี เฮมี ตุนฮวง หลางโจ ซีอาน และโลยาง

สายที่ ๒ ผ่านเฮรัต บัฆลาน สมารกันด์ กุฉะ เตอร์ฟาน บรรจบกับสายที่ ๑ ที่เฮมี ผ่านตุนฮวง หลางโจ ซีอาน และโลยาง

สายที่ ๓ ผ่านเฮรัต บัฆลาน ยาร์กันต์ โขตัน และขึ้นไปบรรจบกับสายที่ ๒ ที่กุฉะ ผ่านเตอร์ฟาน เฮมี ตุนฮวง หลางโจ ซีอาน และโลยาง

พระธาตุเขี้ยวแก้ว ได้รับการอัญเชิญผ่านเส้นทางสายที่ ๓ โดยหลักฐานบางแห่งบอกว่าองค์พระธาตุถูกอัญเชิญจากอินเดียไปที่อุทยานะผ่านรัฐโขตัน ผ่านเมืองนานกิง เมืองฉางอัน จากนั้นถูกอัญเชิญย้ายไปตามที่ต่างๆ จนท้ายที่สุดมาประดิษฐานอยู่ที่เมืองเหยินจิง (ปัจจุบันคือปักกิ่ง)

■■ ประเพณีการสร้างเจดีย์ในเมืองจีน

ประเพณีการสร้างสถูปเจดีย์ในอินเดียเป็นที่นิยมทุกยุคสมัย หลักฐานในคัมภีร์อรรถกถาสมันตปาสาทิกา บอกว่า ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช มีการสร้างสถูปจำนวน ๘๔,๐๐๐ องค์ ประดิษฐานไว้ทั่วชมพูทวีป บางตำนานบอกว่าพระเจ้าอโศกรับสั่งให้สร้างเจดีย์ ๑๙ องค์ไว้ในเมืองจีน

ประเพณีการสร้างเจดีย์เริ่มเป็นที่นิยมตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก (พ.ศ. ๕๖๗ - ๗๖๓) พระพุทธศาสนาหยั่งรากลึกในวิถีชีวิตชาวจีนได้เพราะคัมภีร์ และเจดีย์เป็นหลัก เมื่อพระโพธิธรรมเดินทางจากอินเดียใต้ไปเผยแผ่ เซน มีการสร้างวัดเส้าหลินและสร้างเจดีย์ไว้เป็นจำนวนมาก จนได้รับการเรียกว่า "ป่าแห่งเจดีย์" วัตถุประสงค์ของการสร้างมีหลายอย่างเช่น เป็นหลุมฝังศพ เป็นที่เก็บอัฐิธาตุของผู้ควรเคารพเป็นที่อยู่อาศัย

ตอนที่ ๓
พระธาตุเขี้ยวแก้ว ประวัติและความเป็นมา

๑. พระธาตุเขี้ยวแก้ว
๒. ตำนานพระธาตุเขี้ยวแก้ว ปรากฏในคัมภีร์อรรถกถามหาปรินิพานสูตร
๓. ตำนานพระพุทธเจ้าปรากฏในคัมภีร์อรรถกถาสมันตปาสาดิกา
๔. ตำนานพระเขี้ยวแก้วปรากฏในคัมภีร์ดาลาดาวังสะของลังกา
๕. ตำนานพระเขี้ยวแก้วจากอินเดียสู่ลังกา ปรากฏในคัมภีร์ดาลาดาวังสะของลังกา
๖. วัดพระธาตุเขี้ยวแก้วในลังกา
๗. ประเพณีการแห่พระธาตุเขี้ยวแก้วในลังกา
๘. ตำนานพระเขี้ยวแก้วในเมืองจีนตามที่ปรากฏในคัมภีร์อโศกสูตร
๙. การสืบทอดพระธาตุเขี้ยวแก้วในเมืองจีน
๑๐. ตำนานพระธาตุเขี้ยวแก้วในประเทศไทย : หาดทรายแก้วนครศรีธรรมราช
๑๑. คนไทยพระพุทธศาสนา พระเขี้ยวแก้ว
๑๒. พระธาตุเขี้ยวแก้ว : พระธาตุที่คุ้มครองประชาชาติทั่วปฐพี

■■ พระธาตุเขี้ยวแก้ว (พระทาฐธาตุ)

พระธาตุเขี้ยวแก้ว คือ พระธาตุส่วนที่เป็นเขี้ยวของพระพุทธเจ้า ซึ่งข้อมูลในคัมภีร์พระไตรปิฎก ในลักขณสูตร กล่าวถึงมหาบุรุษลักษณะ ๓๒ ประการ มีข้อความตอนหนึ่งกล่าวถึงพระทาฐะ (เขี้ยว) ว่า “เขี้ยวพระทนต์ทั้ง ๔ งามบริสุทธิ์ (สุสุกฺกทาโฐ)” ข้อมูลนี้ยืนยันว่าพระธาตุเขี้ยวแก้วมีทั้งหมด ๔ องค์ ซึ่งหลักฐานในคัมภีร์บางเล่ม บอกว่า “พระธาตุเขี้ยวแก้วเบื้องบนขวาท้าวสักกะอัญเชิญไปประดิษฐาน ณ จุหามณีเจดีย์ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ พระธาตุเขี้ยวแก้วเบื้องต่ำขวาประดิษฐานที่แคว้นกาลิงคะแล้วถูกอัญเชิญไปประดิษฐาน ณ ลังกา พระธาตุเขี้ยวแก้วเบื้องบนซ้ายประดิษฐาน ณ คันธาระ พระธาตุเขี้ยวแก้วเบื้องต่ำซ้ายประดิษฐานในภพพญานาค” สำหรับพระเขี้ยวแก้วนี้ จัดอยู่ในประเภท พระบรมสารีริกธาตุซึ่งไม่แยกกระจัดกระจาย (นวิปปกิณณธาตุ)

ตำนานพระธาตุเขี้ยวแก้ว ปรากฏในคัมภีร์อรรถกถามหาปรินิพานสูตร

ในคราวที่โทณพราหมณ์จัดแบ่งพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าได้ถือโอกาสฉวยเอาพระธาตุเขี้ยวแก้วเบื้องขวา มาเก็บไว้ในห่อผ้า แล้วจัดแบ่งพระบรมสารีริกธาตุออกเป็น ๘ ส่วน รวม ๑๖ ทะนาน เจ้าผู้ครองนครได้คนละ ๒ ทะนาน เมื่อท้าวสักกะรู้ว่า "โทณพราหมณ์ฉกเอาพระธาตุเขี้ยวแก้วเบื้องขวาไป" ทรงเห็นว่าโทณพราหมณ์ไม่มีบารมีพอที่จะรักษาพระธาตุเขี้ยวแก้วนี้ได้ จึงได้อัญเชิญไปบรรจุไว้ในผอบทองคำแล้วอัญเชิญไปประดิษฐานไว้ ณ พระจุฬามณีเจดีย์ในเทวโลก

ตำนานพระธาตุเขี้ยวแก้ว ปรากฏในคัมภีร์อรรถกถาสมันตปาสาทิกา

ในคราวที่พระมหินทเถระอยู่ในลังกาทวีป ณ เจดีย์คีรีบรรพต มอบภาระให้สามเณรสุมนะไปหาพระธาตุและอัญเชิญมายังลังกาทวีป ตามประสงค์ของพระเจ้าเทวานัมปิยติสุสะแห่งลังกาโดยบอกให้ไปเฝ้าพระเจ้าอโศกมหาราชเพื่อทูลขอพระธาตุมาส่วนหนึ่ง และเข้าไปหาท้าวสักกะ ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ สามเณรสุมนะเข้าไปเฝ้าพระเจ้าอโศกมหาราช เพื่อทูลขอพระธาตุ หลังจากนั้นจึงเข้าไปหาท้าวสักกะแล้วกล่าวว่า "ได้ทราบว่าพระองค์มีพระธาตุอยู่ ๒ องค์ คือ พระ

ทาฐธาตุบื้องขวา (พระธาตุเขี้ยวแก้ว) และพระธาตุรากขวัญเบื้องขวา” ท้าวสักกะได้มอบถวายพระธาตุรากขวัญเบื้องขวาแก่สามเณร เพื่อให้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ เจดีย์บรรพตในโลกมนุษย์

■■ ตำนานพระธาตุเขี้ยวแก้ว ปรากฏในคัมภีร์ดาลาดาวังสะ (ทาฐวังสะ) ของลังกา

เมื่อถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระแล้วนอกจากพระบรมสารีริกธาตุที่ตวงได้ ๑๖ ทะนาน แล้วยังมีพระธาตุเขี้ยวแก้ว (พระทาฐธาตุเขี้ยวแก้ว) อีก ๔ องค์

องค์ที่หนึ่ง เทพยดานำไป

องค์ที่สอง นาคทั้งหลายนำไป

องค์ที่สาม ตกไปอยู่เมืองคันธาระ

องค์ที่สี่ ตกไปอยู่เมืองกาลิงคะ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้แห่งชมพูทวีป

■■ ตำนานพระธาตุเขี้ยวแก้วจากอินเดียสู่ลังกา ปรากฏในคัมภีร์ดาลาดาวังสะ (ทาฐวังสะ) ของลังกา

พระภิกษุชื่อ เขมะ นำพระธาตุเขี้ยวแก้วออกจากเชิงตะกอนถวายแด่พระเจ้าพรหมทัตแห่งแคว้นกาลิงคะ พระองค์สร้างวิหารทองคำ บรรจุพระธาตุไว้ในเมืองทัตบุรี แห่งแคว้นกาลิงคะ เมื่อเกิดศึกสงครามก่อนออกศึกสงครามพระเจ้าคุหสีวะสั่งการไว้กับพระนางเหมมาลา เหมชาลา ผู้เป็นธิดาว่า “ถ้าพระองค์สิ้นพระชนม์ในศึกสงครามให้นำพระธาตุเขี้ยวแก้วไปถวายพระเจ้ากรุงสิงหล (ลังกา)” เมื่อพระเจ้าคุหสีวะ ออกรบสิ้นพระชนม์ในสงครามพระนางเหมมาลาพร้อมด้วยพระสวามีได้ปลอมพระองค์อัญเชิญพระธาตุเขี้ยวแก้วเสด็จลงเรือที่ท่าตามรลิปติ โดยสารเรือไปยังลังกา พระธาตุเขี้ยวแก้วถึงกรุงลังกาในรัชสมัยของพระเจ้ากีรติสิริเมฆวรรณ ประมาณ พ.ศ. ๘๔๑

■■ วัดพระธาตุเขี้ยวแก้วในลังกา

วัดพระธาตุเขี้ยวแก้วในลังกา (ทาฐาธาตุฆระ) สร้างขึ้นครั้งแรกในสมัยพระเจ้าเทวานัมปิยติสสะ “วัดธรรมจักร” เดิมตั้งอยู่ในเมืองอนุราชบุรี ในสมัยพระเจ้าสิริเมฆวรรณ มีการรวมเขตวัดเข้ากับเขตพระราชฐาน ต่อมามีการซ่อมแซมในสมัยพระเจ้าธาตุเสนะและอัคคโพธิที่ ๑ ทรงบูรณะใหม่ ให้สวยงามยิ่งขึ้น วัดนี้ถูกทำลายในสมัยโจฬะ ต่อมามีการสร้างขึ้นใหม่ในสมัยพระเจ้ามหินทะที่ ๔ ปัจจุบัน

วัดพระธาตุเขี้ยวแก้วตั้งอยู่ในเมืองแดนดี ห่างจากกรุงโคลัมโบ ประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร (๓๕ ไมล์) สร้างใน พ.ศ. ๒๓๕๘ ในวันอาสาฬห บูชาทุกๆ ปี จะมีการแห่พระเขี้ยวแก้วอย่างโอฬาร ซึ่งถือเป็นประเพณีที่สืบเนื่องกันมาแต่โบราณ

■■ ประเพณีการแห่พระธาตุเขี้ยวแก้วในลังกา

สมัยที่สมณะฟาเหียนเดินทางไปศึกษาคัมภีร์ในลังกา ประมาณว่าอยู่ในยุค พ.ศ. ๙๕๐ พักอยู่ที่อภัยคีรีวิหาร ได้บันทึกเรื่องเกี่ยวกับพระธาตุเขี้ยวแก้วไว้ตอนหนึ่งว่า "พระเจ้ากีรติศรีเมฆวรรณได้จัดขบวนแห่พระธาตุเขี้ยวแก้วอย่างมโหฬาร จากพระเจดีย์เขี้ยวแก้วไปที่อภัยคีรีวิหารและประดิษฐานไว้ที่อภัยคีรีวิหารนั้นเป็นเวลา ๓ เดือน เพื่อประชาชนได้บูชาสักการะ" พระราชาแห่งลังกาทุกพระองค์ทรงถือเป็นภาระสำคัญที่จะเอาพระทัยใส่ดูแลรักษาพระธาตุเขี้ยวแก้วเพราะพระธาตุเป็นเครื่องคุ้มครองป้องกันราชบัลลังก์ พระราชาบางพระองค์ถึง

กับเอาชื่อพระธาตุเขี้ยวแก้ว (ทาฐะ) นำหน้าพระนามของพระองค์เช่น พระเจ้าทาโฐปติสสะ (ทาฐะ + อุปติสสะ) และพระเจ้าทาฐัปปภูติ (ทาฐะ + ปภูติ) ถือเป็นมงคลนามและเป็นนามที่ยิ่งใหญ่

ตำนานพระธาตุเขี้ยวแก้วในเมืองจีน
ตำนานที่ปรากฏในคัมภีร์อโศกสูตร

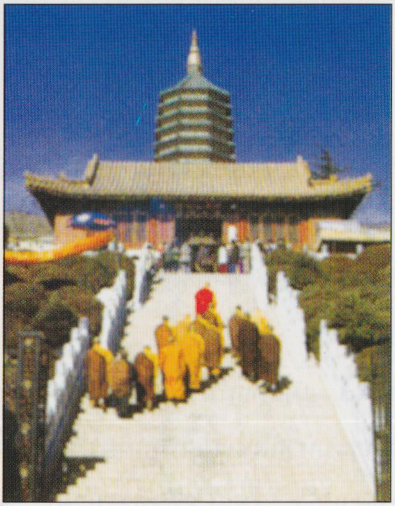
คัมภีร์อโศกสูตรกัณฑ์ที่ ๗ กล่าวว่า เมื่อก่อนที่พระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน พระพุทธองค์ ได้ทรงถอดพระทาฐะ ๔ องค์ ดังนี้

องค์ที่ ๑ ท้าวสักกะได้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์

องค์ที่ ๒ ท้าวพญานาคราชได้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ นาคพิภพ

องค์ที่ ๓ และองค์ที่ ๔ พระพุทธองค์ทรงมอบให้ท้าวสักกะนำไปถวายแก่พระมหากัสสะปะเพื่อเก็บไว้บูชาในโลกมนุษย์ ชาวจีนเชื่อว่า พระธาตุเขี้ยวแก้ว (พระพุทธทาฐธาตุ) องค์ที่ ๓ อยู่ในศรีลังกาและองค์ที่ ๔ อยู่ในประเทศจีน

■■ การสืบทอดพระธาตุเขี้ยวแก้วในเมืองจีน

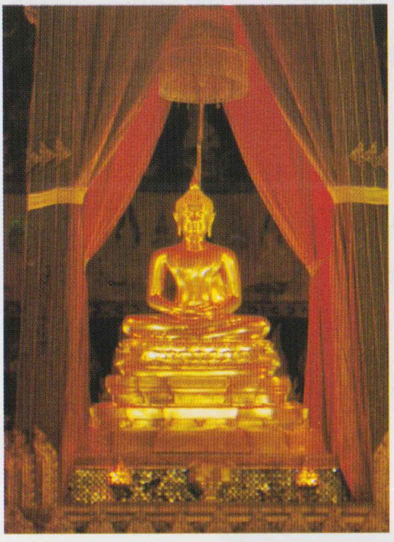
พระธาตุเขี้ยวแก้ว (พระทาฐธาตุ) ได้ขุดพบที่ใต้พระสถูปที่พังลงในบริเวณวัดปี้หยุนซื่อ ในมณฑล เหอเป่ย วัดนี้สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์เป่ยฮั่น ประมาณ พ.ศ. ๑๔๙๐ ถึงยุคนี้ถือว่าเป็นยุคห้าราชวงศ์ อารามปี้หยุนซื่อ ทรุดโทรมลงในปลายราชวงศ์เช็ง ภิกษุจีนไปพบเข้าเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๓ สมัยราชการพระเจ้ากังสู ปีที่ ๒๗ พระธาตุเขี้ยวแก้วองค์ไว้ใน "หีบไม้จันทร์สลักลวดลาย" มีข้อความแกะอยู่บนฝาหีบว่า "เป็นพระพุทธทาฐธาตุได้มาจากประเทศอินเดีย" เมื่อคณะสงฆ์ไปพบเข้าจึงได้อัญเชิญมาประดิษฐานไว้ ณ วัดหลิงกวง

ตำนานพระธาตุเขี้ยวแก้วในประเทศไทย

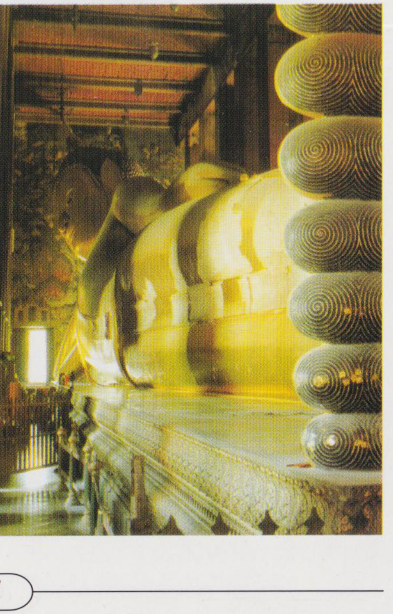
พระธาตุเขี้ยวแก้วถูกอัญเชิญมาที่ หาดทรายแก้ว นครศรีธรรมราช ประมาณ พ.ศ. ๘๕๒ เกิดศึกสงครามแย่งชิงพระธาตุเขี้ยวแก้ว ระหว่างขันธนบุรีกับทันตบุรี พระเจ้าคุหสีวะ (โคสีหราช) คงรู้ดีว่าพระองค์จะสู้ข้าศึกไม่ได้แน่ แต่ไม่ประสงค์จะให้พระธาตุตกอยู่ในมือของข้าศึกจึงสั่งการให้พระธิดาเหมมาลาและทันตกุมารว่า "เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์จงอัญเชิญพระธาตุเขี้ยวแก้วไปถวายพระเจ้าสิงหล (ลังกา)" พระธิดาเหมมาลาได้อัญเชิญพระธาตุเขี้ยวแก้วมาลงเรือที่ท่า

ตามรลิปติ เสด็จไปยังลังกา เมื่อจวนจะถึงลังกาเกิดพายุใหญ่พัดเรือผ่านมาที่หมู่เกาะอันดามันจนถึงฝั่งตะวันตกของสุวรรณภูมิ ตรงหน้าเมืองตะโกลา (ตะกั่วป่า) เมื่อพระธิดาเหมมาลากับทันตกุมารพักอยู่ตะโกลาพอสมควรแล้ว เห็นว่ามีความปลอดภัยจึงอาศัยเรือสำเภาเสด็จไปลังกาในสมัยพระเจ้ากีรติสิริเมฆวรรณ เมื่อเห็นว่าทางกรุงทันตบุรี สงบจากศึกสงคราม พระธิดาเหมมาลากับทันตกุมาร ได้กราบทูลลาพระเจ้ากรุงลังกา กลับทันตบุรีอันเป็นถิ่นฐานเดิม พระเจ้ากีรติสิริเมฆวรรณได้มอบพระธาตุเขี้ยวแก้วเบื้องซ้าย พร้อมด้วยพระบรมสารีริกธาตุหักย่อย ๑ ทะนาน เพื่ออัญเชิญไปประดิษฐานที่สุวรรณภูมิ เมื่อเดินทางถึงสุวรรณภูมิพระธิดาเหมมาลาและทันตกุมาร ได้ก่อพระเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้ที่หาดทรายแก้ว ต่อมาถึงสมัย พระเจ้าศรีธรรมาโศกราช มีการสร้างเมืองนครศรีธรรมราช และสร้างพระธาตุเจดีย์บรรจุ

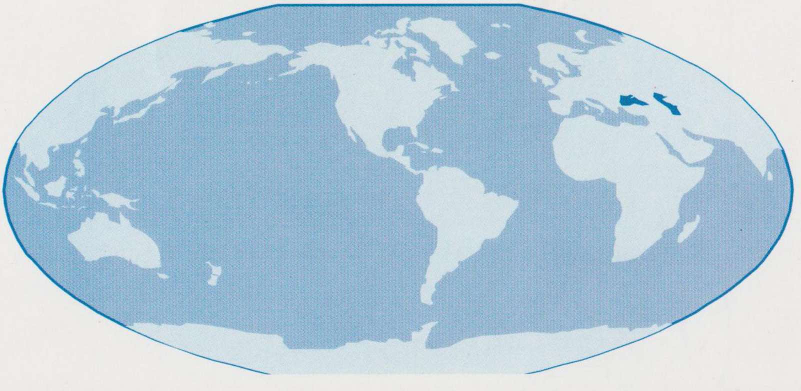
คนไทยกับพระพุทธศาสนาแยกกันไม่ออก พระพุทธศาสนาค้ำชูชาติไทยมาตั้งแต่โบราณกาล ผ่านยุคสมัยอาณาจักรพนม ทราวดี ศรีวิชัย สุโขทัย ล้านนา เชียงแสน ลพบุรี อยุธยา ธนบุรี ถึงรัตนโกสินทร์

พระธาตุเขี้ยวแก้ว คือ พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้ามีลักษณะแข็งแกร่ง รวมกันแน่นไม่กระจัดกระจาย เป็นธาตุศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองป้องกันชาติไทย และโลกให้อยู่รอดปลอดภัยเป็นปึกแผ่นตลอดมา คนไทยจึงมีความศรัทธาเลื่อมใสในองค์พระธาตุเขี้ยวแก้วมาโดยตลอด แม้จะประดิษฐานอยู่ในถิ่นไกลถึงศรีลังกา ในเมืองจีนก็สัญจรจาริกไปกราบไหว้บูชา

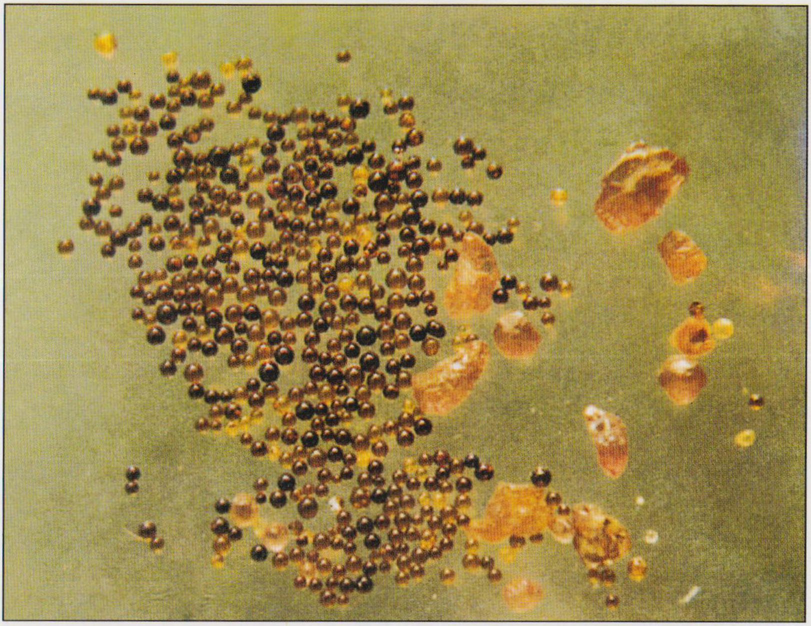
■■ พระธาตุเขี้ยวแก้วที่คุ้มครองประชาชาติทั่วปฐพี

สมัยพระเจ้าคุหสีวะ แห่งกาลิงคะ เมื่อเกิดศึกสงคราม ทรงรับสั่งให้พระธิดาเหมมาลา คุ้มครองพระเขี้ยวแก้วให้ได้โดยอัญเชิญองค์พระธาตุไปมอบถวายแด่ พระเจ้ากีรติสิริเมฆวรรณแห่งลังกา เมื่อมีเหตุบังเอิญที่เสด็จสัญจรผ่านหาดทรายแก้วแห่งเมืองสยาม ก็ประดิษฐานพระธาตุบางส่วนไว้ ณ ที่นั้น ต่อมาก็อัญเชิญพระธาตุบางส่วนกลับไปประดิษฐาน ณ แคว้นกาลิงคะ กษัตริย์แห่งลังกาทรงถือว่าพระธาตุเขี้ยวแก้วคือวัตถุคุ้มครองราชบัลลังก์ ทรงศรัทธากราบไหว้บูชาองค์พระธาตุผู้คุ้มครอง รัฐไขตัน หรือจักรพรรดิแห่งจีนแต่ละพระองค์ล้วนสร้างเจดีย์เป็นที่ประดิษฐานองค์พระธาตุเพื่อเป็นที่สักการบูชา เป็นเครื่องคุ้มครองป้องกันประชาชาติและปฐพี

ประมวลภาพอันเป็นที่สุด ของพระอรหันตธาตุ

ธาตุพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

หลวงปู่ทวด วัดช้างไห้

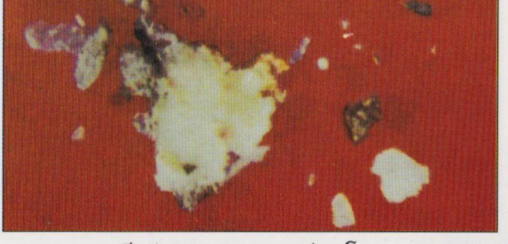
พระธาตุหลวงปู่ทวด

ลูกแก้วคู่บารมีหลวงปู่ทวด
เหยียบน้ำทะเลจืด

เจ้าพระคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์โต

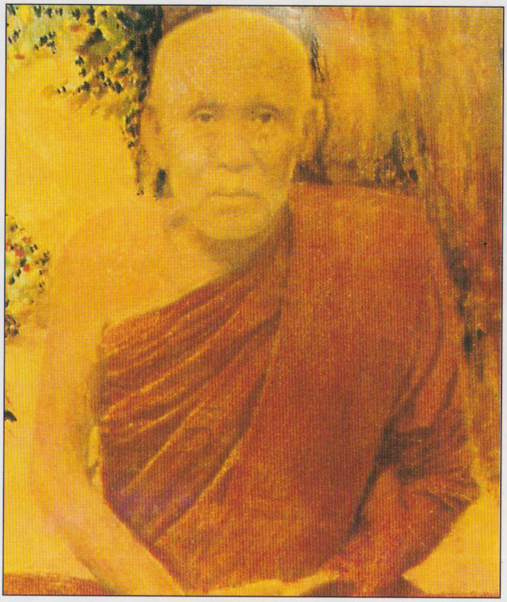
พระธาตุสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ครูบาเจ้าศรีวิชัย

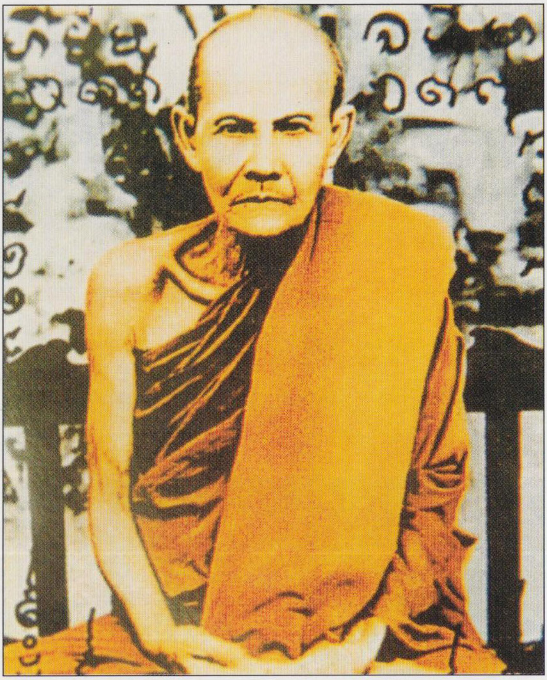
พระธาตุครูบาศรีวิชัย

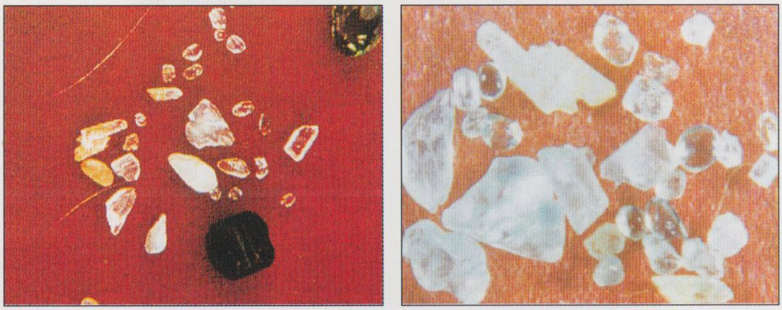
หลวงปู่เสาร์ กันตสีโล

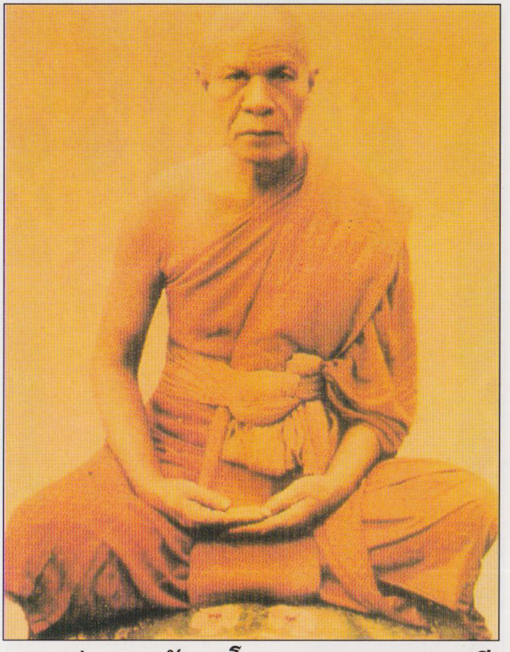
อัฐิของหลวงปู่เสาร์แปรเป็นพระธาตุ

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

อัฐิธาตุของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

หลวงพ่อสด จันทสโร (พระมงคลเทพมุนี)

พระธาตุหลวงพ่อสด จันทสโร

หลวงปู่บัว สิริปุณโณ

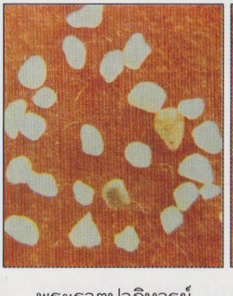
อัฐิธาตุของหลวงปู่บัว สิริปุณโณ

หลวงปู่แหวน สุจิณโณ

เส้นเกศาของ
หลวงปู่แหวน สุจิณโณ

พระธาตุปาฏิหารย์
ของหลวงปู่แหวน สุจิณโณ
ซึ่งแปรมาจากเส้นเกศา

อัฐิธาตุของ
หลวงปู่แหวน สุจิณโณ

หลวงปู่พรหม จิรปุญโญ

อัฐิธาตุของหลวงปู่พรหม จิรปุญโญ
(เม็ดใหญ่เป็นถั่วเขียวไว้เปรียบเทียบ)

หลวงปู่คำคะนิง จุลมณี

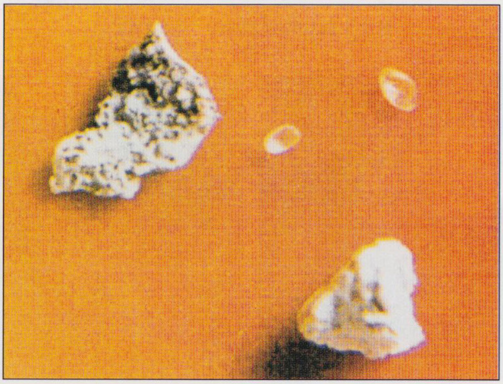
พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของอาจารย์ท่านประสิทธิ์
ให้ ณ ราชอาณาจักรลาว ผ้าจีวรและ
ลูกปะคำที่หลวงปู่คำคะนิงแขวนติดตัว

อัฐินิ้วข้อมือหลวงปู่คำคะนิง
ซึ่งคุณสุธี ธาตุเหล็ก ศิษย์ก้อนกุฏิ
ได้เก็บไว้สักการะบูชาทั้งหมด

หลวงปู่ดูลย์ อตุโล

อัฐิธาตุหลวงปู่ดูลย์ อตุโล

หลวงปู่ชอบ ฐานสโม

เกศาหลวงปู่ชอบ กำลังแปรสภาพเป็นพระธาตุ

หลวงปู่ขาว อนาลโย

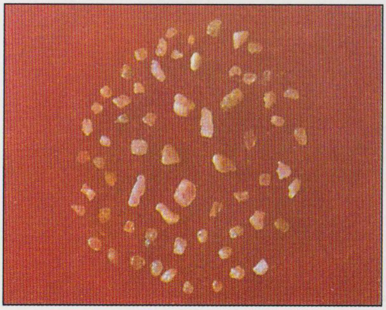
พระธาตุหลวงปู่ขาว อนาลโย

อัฐิธาตุหลวงปู่ขาว อนาลโย

หลวงพ่อพระมหาวีระ ถาวโร (พระราชพรหมยานเถระ)

พระธาตุเส้นผม

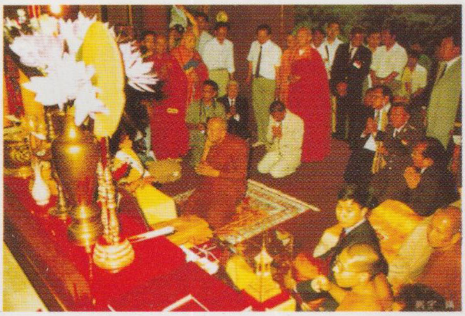
พระธาตุชานหมาก

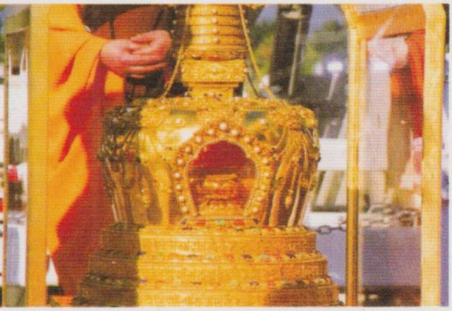
หลวงปู่ฝั้น อาจาโร

อัฐิธาตุหลวงปู่ฝั้น อาจาโร

พิธีลงนามความตกลงระหว่าง
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

คำบูชาพระบรมสารีริกธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว)

ตั้งนะโม 3 จบ

อะหัง วันทามิ อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
ปูชะนัตถายะ ปะระมะสารีริกกะ ทาฐาธาตุง มัยหัง
ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

ข้าพเจ้า ขอกราบไหว้พระบรมสารีริกธาตุ พระเขี้ยวแก้ว
เพื่อต้องการบูชาพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า
เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าตลอดกาลนาน

(เมื่อท่านได้สวดพระคาถานี้แล้ว ช่วยกรุณากรวดน้ำอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ให้เจ้าของแผ่นดินและผู้มีพระคุณทั้งหลาย)

บริษัท พุทธศาสนาไทย จำกัด 889 ถนนลาดกระบัง เขตประเวศ กรุงเทพฯ โทร. 06-530-8816, 06-530-8817